

Гринишин Олег Богданович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у галузі
переробки нафти і газу

Народився 13 листопада 1969 р. у м. Долина на Івано-Франківщині. У 1992 р. із відзнакою закінчив факультет технології органічних речовин ЛПІ (спеціальність «Технологія переробки нафти і газу»), після чого навчався в аспірантурі *alma mater*. У 1997 р. захистив кандидатську, а в 2011 р. — докторську дисертацію.

З 1996 р. О. Б. Гринишин пройшов шлях від асистента до професора (з 2012 р.) кафедри хімічної технології переробки нафти і газу НУ «Львівська політехніка». Він займається підготовкою бакалаврів, спеціалістів і магістрів за спеціальністю «Хімічні технології палива і вуглецевих матеріалів» (зокрема читає базові навчальні курси: «Хімічна технологія вторинних процесів переробки нафти та вуглеводневих газів», «Вторинні процеси поглибленої переробки нафти», «Сучасні деструктивні процеси переробки нафти»), а також готує кадри вищої кваліфікації. Крім того, з 1999 р. виконує обов'язки заступника завідувача кафедри.

У сфері наукових інтересів Олега Богдановича — методи одержання нафтових бітумів, модифікування бітумів полімер-

ними модифікаторами, розробка нових типів модифікаторів нафтових бітумів.

Упродовж 2000–2008 рр. був відповідальним виконавцем держбюджетних тем «Розробка наукових засад для одержання нафтополімерних смол із функціональними групами на основі фракції C_9 піроконденсату піролізу вуглеводнів», «Удосконалення процесу отримання нафтополімерних смол із функціональними групами», «Одержання з відходів піролізу вуглеводнів реакційно-здатних олігомерів та композиційних матеріалів на їх основі», «Функціональні смоли на основі рідких фракцій піролізу нафтової сировини — модифікаторів бітумів та полімерних сумішей». З 2002 р. він керує науковими роботами за напрямом «Розробка методів одержання функційних нафтополімерних смол і пошук шляхів їх використання».

Крім викладацької та наукової діяльності, О. Б. Гринишин брав активну участь у виконанні розрахунково-технологічних робіт для багатьох підприємств нафтогазового комплексу України, зокрема для ПАТ «Нафтохімік Прикарпаття», ПАТ «НПК-Галичина», ТзОВ «Карпатнафтохім». Із 2004 до 2010 р. обіймав посаду головного технолога ТзОВ «ГазОйлТек» і виконував проекти будівництва окремих ділянок МГ, газопроводів високого тиску, ГРС та інших об'єктів ГТС України.

У 2001–2002 рр. Олег Богданович отримував стипендію голови Львівської ОДА для молодих учених НУ «Львівська політехніка», а впродовж 2003–2005 рр. — стипендію Кабінету Міністрів України для молодих учених.

Є автором і співавтором 140 наукових та восьми методичних праць, навчальних посібників «Технологія нафти і газу», «Колонні апарати в нафтопереробці та нафтохімії», патенту України на винахід. Нагороджений почесними грамотами МОН України, ДУ «Львівська політехніка».

Гриценко Олександр Іванович

Доктор технічних наук,
член-кореспондент РАН,
іноземний член УНГА, фахівець
у сфері газової промисловості,
організатор науки

Народився 9 листопада 1934 р. у м. Краснодар (Росія). Після закінчення у 1958 р. МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна почав працювати в Краснодарському ГПУ. З 1963 р. навчався в аспірантурі цього інституту і в 1966 р. захистив кандидатську дисертацію. З 1966 до 1977 р., був доцентом кафедри розробки газових родовищ та водночас очолював проблемну лабораторію з газу МІНХ і ГП.

У 1975 р. Олександр Гриценко захистив докторську дисертацію, в якій, зокрема, містилися матеріали, які стосувалися експлуатації Шебелинського й інших газоконденсатних родовищ України. Вчений не тільки вивчав та узагальнював досвід згаданих родовищ у сфері підготовки газу і переробки газоконденсату, вдосконалював та розробляв нові технологічні процеси, а й готував наукові кадри серед українських виробничників. Під його керівництвом кандидатські дисертації захистили майбутній директор УкрНДІгазу В. Ф. Будимка та інженер О. І. Власюк.

У 1977 р. Олександр Іванович був призначений директором інституту «ВНДІгаз». За період його керівництва проведено

велику науково-практичну роботу із забезпечення інтенсивного розвитку газової промисловості колишнього СРСР, введення в експлуатацію та раціональної розробки гігантських газоконденсатних родовищ, серед яких Оренбурзьке, Медвеже, Уренгойське, Ямбурзьке, Шатлицьке, Астраханське, створення найбільшої у світі системи магістральних газопроводів, комплексів підземного зберігання та переробки, використання стиснутого природного газу як моторного палива.

О. І. Гриценко є автором і співавтором понад 300 наукових робіт з актуальних питань газової промисловості, зокрема 75 винаходів і 40 монографій. Серед них — «Наукові основи промислової обробки вуглеводневої сировини» (рос.), «Технологія розробки великих газових родовищ» (рос.), «Збирання і промислова підготовка газу на північних родовищах Росії» (рос.). Він підготував 30 кандидатів і докторів наук.

З 2000 р. учений працював радником голови ВАТ «Газпром», зараз є радником генерального директора ВАТ «Газпром промгаз».

Олександр Гриценко — віце-президент Академії гірничих наук, член Російської академії природничих наук, Академії технологічних наук, Міжнародної академії паливно-енергетичного комплексу.

Йому присвоєні звання «Заслужений працівник науки і техніки РРФСР», «Почесний працівник газової промисловості». За розробку і запровадження прогресивних науково-технічних рішень у процесі освоєння Уренгойського родовища, а також забезпечення надійності видобування природного газу при використанні енергоощадних технологій і підвищенні газо- та конденсатовіддачі надр О. І. Гриценко був удостоєний державних премій СРСР та РФ у сфері науки і техніки. За серію наукових робіт він нагороджений золотою медаллю РАН ім. Л. С. Лейбензона.